

Sygn. akt II CSK 362/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Zakładów [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w K.

przeciwko T. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza na rzecz pozwanego od powódki kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie sprawy do ponownego rozpoznania o zagadnienie, czy stosunek prawny może wynikać z dwóch źródeł w przypadku, gdy dokument pisemny stanowi, że wszelkie jego zmiany wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności a ustne ustalenia przedstawicieli stron podjęte w celu zmiany treści dokumentu pisemnego nie spełniają wymogu wymaganej formy oraz czy dopuszczalne jest odstępianie od stosunku prawnego wynikającego z dwóch źródeł w przypadku gdy podstawa odstępiania wynika z ustnych ustaleń stron podjętych w celu zmiany treści stosunku prawnego mającego swoje źródło

w umowie pisemnej, która dla swej zmiany wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Powodowa spółka nie wykazała, że przedstawione zagadnienia mają poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołują zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne, a ich rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury, budzą one zatem wątpliwości kwalifikowane a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy.

Roszczenie powódki o zapłatę ceny zostało oddalone wskutek zgłoszenia przez pozwanego zarzutu wady fizycznej kupionych od powódki krów i jak stwierdził Sąd Apelacyjny oceny jego zasadności należało dokonać na gruncie 556 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 25 grudnia 2014 r. Jedną z postaci wady rzeczy jest zmniejszenie jej wartości lub użyteczności ze względu na cel w umowie oznaczony lub wynikający z okoliczności.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CSK 457/12 (nie publ.), powołując inne orzeczenia tego Sądu wskazał, że treść tego przepisu wskazuje, że nie ma decydującego znaczenia dla istnienia wady kryterium normatywno - techniczne lecz kryterium funkcjonalne, związane z przeznaczeniem rzeczy oraz jej użytecznością ze względu na cel oznaczony w umowie albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy oraz właściwości, o których istnieniu zapewniał sprzedawca kupującego, przy czym mogą być to zarówno informacje zawarte w umowie, w informacjach, czy to ustnych czy pisemnych, czy w sposób dorozumiany. Wbrew zatem oczekiwaniom skarżącej nie chodzi o treść umowy pisemnej ale o sposób przekazania informacji o zaletach kupowanego towaru a te są wiążące jako ustalenia dla Sądu Najwyższego zgodnie z art. 398¹³ *in fine* k.p.c. Wskazane we wniosku okoliczności jako uzasadnienie istnienia istotnego zagadnienia prawnego zostały powołane jednym zdaniem jako okoliczności do wykazania zaistnienia oczywistej zasadności skargi. Powołanie przesłanki istnienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a jak wskazuje skarżący dwóch zagadnień prawnych, pozostaje w sprzeczności z przesłanką oczywistej zasadności skargi, zwłaszcza jeżeli oczywistość ta jest wywodzona

z naruszenia przepisu prawa materialnego, którego dotyczą wątpliwości skarżącej i co do którego istnieje jej zdaniem, konieczność rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800).